

Predrag Lasica

Spava Covek Spava Zena

Zemlja pakuje svoje njive,
I pokriva brda na pocinak
Spava covek, spava zena
Nju ubi ljubav,njega vinjak

Kofer u sobi ceka ruku
Jos gori sveca, topi vosak
Spava covek, spava zena
Ona bedna a on prosjak

Na tavanu skrinja ,slike i pisma
U podrumu vino i prokleta loza
Spava covek, spava zena
ona place, on se vrti od bola

I KAO DA UMIRE SELO I OBICAJI
I NEKO POBACA VUNICU
KONJI JURE GALOPOM
I STAVE MALO U CINIJICU

I KAO DA GOSTI MORAJU OTICI
I KAO DA CE NEVREME
VETAR NOSI BELU KOSULJU
I KAO DA CE RAT I SIRENE

U ambaru kukuruz kao granata
Ceka dzelata i krunjac
Spava covek, spava zena
ona cuva istinu a on laz

Neko je sklonio zvezde i medalje

Po dukat grumena tuge svakom
Pa da se rastanu polako
I bez reci ne postoji zaklon

Svakom ukus kave kao zemlja
Puna usta toga
Place covek, jeca zena
A moglo je bez svega toga

I KAO DA JE NEKO POCEPAO KNJIGU
PA SE NE ZNA KRAJ
I KAO DA JE NEKO BACIO KAMEN
I SAMO SE CUO PAD
RAVNICA PUCA U BESKRAJ
JUTRO SE MUCI
TUGA CEKA UTOVAR
MOZDA TREBA NEKO
DA SVE OVO SRUSI

Budan covek, budna zena
A livada osta ne pokosena
Njiste koni, zedna stoka
O sudbino zamrsena

Od toliko boli razboleli se zidovi
I sam temelj je zatresen
Sudbina je zla
Zar toliko tuge da poneses

Nije dobro ni za kisu
Nema sta da klija u nedodjiji
Bez tople ruke i oka sto sija
Kao su preko litice skocili

I stari sat melje zadnje
Kao mlin i rdja

U bari na kraju rta
On je njoj okreno ledja